

Roosevelt ne bo spremenil značaje diktatorjev

Paris, 18. aprila. Nihče v Franciji ni prepričan, da bi Rooseveltova poslanica Hitlerja ali Mussoliniju spremenila njih značaj ali njih osvojalne namene. Italija kot Nemčija trdno odločeni, da izvajajo hegemonijo nad Evropo in lastni nad Sredozemskim morjem, katerega gospodar je bil dosedaj Anglija. Mnenje Hitlerja je, da ako ima Anglija toliko kolonij in gospodarsko nad svetom, zakaj ga ne imela Nemčija? Angležev je samo 45 milijonov, dočim je Nemcev 80 milijonov. Kdo je bolj upravičen gospodarsko nad drugim narodom, Nemci ali Anglija? Obenem so francoski državni mnenja, da Italija ne bo dolgo sledila Nemčiji, kajti nemški in italijanski interesi se bodo začeli razhajati. Hitler preveč zahteva za sebe, dočim pripusti Italiji samo toliko, da jo obdrži zavezničnico.

Nova postava proti tujezemcem nameravana

Washington, 18. aprila. — Če je najvišja sodnja odločba da neki John Strecker ne bo deportiran, ker je bil nekdanjo član komunistične stranke, so šli razni kongresniki na delo da naredijo novo postavbo proti tujcem, ki bi bila bolj ostra kot dosedajšnja. Nova postavba bo najverjetneje, da sleherni, ki bi bil član komunistične stranke, bi bil deportiran. Komunistična stran je za porušitev obstoječih zakonov. Pred najvišjo sodno se nahaja še en član komunistične stranke, ki je bil deportiran. Bridges trdi, da ni več komunist.

Če je skoro zgorel parnik Paris v Havre

Paris, Francija, 19. aprila. — Parnik, ki je bil poznani parnik francoske pomorske družbe "Paris", s katerim se je vozilo že toliko naših vojakov, je začel v torek zvečer v Havru goreti in goril je še v sredo jutro. Parnik je vreden 100,000,000 in boji se, da bo popolnoma uničen. Na parniku je bilo silne dragocenosti, katere je Francija poslala na svetovni razstavo v New Yorku. Sumo, da je zažgal neki laški de-

Snežni zameti

Zapadnih državah so imeli nekaj dovolj snežnih zametov, da je izgledalo kot da bi bil zadel državo Montana, Nebraska in Illinois. Snežni zameti so bili najhujši tudi v Clevelandu, to je sapa odnesla bolj jugo. Mrs. Janković boljša. Mrs. Rose Janković iz 682 E. 12. St., se še vedno nahaja v bolnišnici, toda se že počuti. Obiski so zdaj dovolj. Nahaja se v sobi št. 115, kjer jo nadstropje.

Osmi pijanec

Če je bil obsojen že osmi pijanec radi pijanosti. Pijanec je bil obsojen na Fairmount Road, toda je bil tako pijan, da ga je policija morala odvesti v zapore.

Ako Italija začne z vojno, tedaj bo gotovo tepena, je mnenje angleških državnikov

London, 18. aprila. — Angleški podadmiral Vivian Osborne, je tne dni izjavil potom časopisja, da je prepričan, da če začne Italija to ali ono vojno, da bo prav gotovo poražena, kajti Italijani imajo veliko besedo toda mal pogum.

Poleg tega je pa Italija bolj besedolomna kot katerakoli druga država. Leta 1937 je obljubila Jugoslaviji, da ne bo nikdar napadla Albanije in v letu 1938 je podpisala pogodbo z Anglijo.

Mussolinijev časopis ostro napada predsednika Roosevelta radi napada na diktatorje

Milan, 18. aprila. — Časopis laškega diktatorja Mussolinija, Il Popolo d' Italia, je ostro zavrnil predstavnika Roosevelta radi njegovega napada na diktatorske države. Časopis piše, da bo Roosevelt odgovorila "laška zavest."

"Mi zanikamo predsedniku pravico," piše Il Popolo d' Italia, "da bi posredoval v evropskih zadevah, kajti njegova dežela ni zainteresirana v naše države. Poleg tega pa Roosevelt tudi nima pravice igrati ulogo posredovalca."

"Članek, ki ima naslov: 'Nečasten manevar Roosevelta bo dobi bil odgovor, ki ga zasluži,' je bil datiran v Rimu in se splošno sodi, da ga je diktator Mussolini osebno sam napisal.

Tudi Rusija se zna pridružiti angleški zvezi. Francoske vojne ladje pred Gibraltarjem

London, 18. aprila. Angleški ministri predsednik Neville Chamberlain je danes naznanil v angleškem parlamentu, da je stopila Turčija, nekdanja nasprotnica zavezničkov, v zvezo proti diktatorskim državam.

Obenem je Chamberlain naznanil, da sta Francija in Anglija pripravljene garantirati neodvisnost Turčije za slučaj, da bi bila napadena od kakršnega nasprotnika, zlasti od strani Nemčije.

V zvezi, katero je ustvarila Anglija proti diktatorskim državam, se nahajajo sedaj Anglija, Francija, Poljska, Grška in Rumunska. Turčija se pridruži te dni. Glede Jugoslavije ni ničesar gotovega.

Se vrnili na delo

Iz Jacksona, Ohio, se poročila, da je bil tam končan štrajk kakih 1300 WPA delavcev. Na štrajku so bili sedem dni. Zaštrajkali so, ker je vlada odpravila 136 mož od dela. Vlada je dala štrajkarjem do včeraj čas, da se vrnejo na delo, ali pa bodo vsi za stalno odpuščeni. Vsi štrajkarji so zopet začeli delati. Precej komunističnih hujšakov med W. P. A. delavci je povzročilo ta štrajk.

V bolnišnici
Mr. Leo Rutar, 15929 Saranac Rd., je bil odpeljan v Charity bolnišnico, kjer ga prijatelji sedaj lahko obiščejo.

Pogreb Ane Perše
Pogreb Ane Perše se vrši v petek jutro ob 8:30 iz hiše žalosti na 2554 E. 82nd St. v cerkev sv. Lovrenca. Prijatelji so vabljeni, da se udeležijo sv. maše za ranjo pionirko.

da ne bo spremenila položaja v Sredozemskem morju.

Angleški podadmiral Osborne je prepričan, da ne bo dolgo, ko bo Grška postala žrtev laškega imperializma. Toda napad na Grško bo obenem značil tudi konec istega imperializma. Niti Nemčija ne bo mogla Italiji pomagati.

Pričakuje se tudi, da zna Italija najprvo poskusiti osvojiti Dalmacijo. Toda v tem slučaju ji mora pomagati Nemčija, ki bi imela nalogo zasedati jugoslovansko mejo na severu.

V članku se tudi piše, da skuša predsednik Roosevelt z enakimi "izbruhi" obrniti pozornost ameriškega naroda od ameriških zadev, zlasti od problema brezposelnosti, za katero je deloma Roosevelt sam odgovoren.

Rooseveltu se tudi očita, da je s svojim govorom dokazal, da mu je zemljepisje in svetovna zgodovina skoro nepoznana. Končno pravi članek, da bi se Rooseveltov govor ne bi smel upoštevati.

Roosevelta se tudi dolži, da se je zvezal s Francijo in Anglijo, da obkroži Italijo in Nemčijo in na tak način prispeva, da omenjeni državi pogine. "Rop, katerega se očita nam," pravi članek, "prihaja od strani Roosevelta."

S tem, da je nemški kancelar Hitler sklenil, da skliče nemški državni zbor za 28. aprila, ko bo skušal odgovoriti predsedniku Rooseveltu, se smatra, da se je položaj nekoliko oblažil in da ni direktne vojne nevarnosti. Ako bi Hitler nameraval vojno, bi jo začel sam brez parlamenta.

Zala hčerka
Te dni so vile rojenice prinesle Mrs. Sophie Smole - Asquinwall prav zalo hčerko. Družina stanuje na 6201 Dible Ave. Mr. Anton in Mrs. Annie Smole sta tako postala stari oče in stara mama. Vse je zdravo. Mati in dete sta v Mt. Sinai bolnišnici. Prav iskrene čestitke!

Tujezemci pri WPA

Pred več tedni je bila na sodniji v Fresno, Cal., vložena tožba, ki naj bi dognala, če je postavba, ki izključuje tujce od WPA, ustavna. Zvezni sodnik je razsodil, da je imel kongres pravico narediti tako postavbo, torej je ustavna.

Ogenj v mestu
Sinoči je začelo goreti v poslopju na 500 Prospect Ave., kjer ima Floor Covering kompanija svoje prostore. Gorel je zlasti li-nolej. Ogenj je naredil za \$100,000 škode.

Apel papeža Pija XII. na špansko vlado

Vatikan, 18. aprila. — Papež Pij XII. je apeliral včeraj na generala Franca, da deluje, da se Španija zopet vrne k idealom katoliške Cerkve. Papež je govoril potom radia v španskem jeziku in je bil govor namenjen samo za Španijo. Svetoval je katoliškim škofom v Španiji, da delujejo z največjo ljubeznivostjo pri onih, ki so odpadli od cerkve, da se zopet vrnejo v njeno naročje. Obenem je papež poudarjal, da pomeni zmaga generala Franca zmaga resnice in verskih idej napram ateizmu in anarizmu, ki ga je širila španska lojalistična vlada.

Nemško vojno brodovje proti španskim vodam

Berlin, 18. aprila. — Precejšen oddelek nemške vojne mornarice je danes odplul proti Španiji in Portugalski, dočim so se francoske in angleške vojne ladje začele zbirati v Sredozemskem morju. Kakih 40 nemških vojnih ladij je odplulo iz Kiela, Nemčija. Nemška vlada sicer trdi, da je mornarica odpotovala na splošno mladaške manevre, toda Anglija in Francija sta drugega mnenja. Skupaj z laško vojno mornarico bi Nemci tvorili resno nevarnost za francosko in angleško vojno mornarico, ki se nahaja v Sredozemskem morju. V nemški mornarici je tudi 18 submarinov.

Španija mobilizira?

Vendar so kljub temu v Evropi v skrbeh, ko se je slišalo, da Španija koncentrirala svoje čete in da je mobilizirala v španskem Maroku, direktno nasproti Gibraltarju. Francoska vlada je poslala tja več vojnih ladij, da pomagajo angleškim.

S tem, da so Francozi prevzeli obrambo Gibraltarja so oprostili mnogo angleških vojnih ladij, ki se bodo zbrale na drugih važnih mestih, zlasti pa pri Malti in pri Sueškem prekopu.

Zadnje dneve se je opazilo, da Rumunska in Poljska nista nič kaj zadovoljni, ker se bo Rusija pridružila njih zvezi z Anglijo. Na Poljskem kot na Rumunskem se bojijo ruske komunistične propagande.

V kratkem pride do francosko-ruske zveze

Paris, 18. aprila. — Ako izbruhne vojna med Anglijo, Francijo in Rusijo na eni strani in na drugi strani med Italijo in Nemčijo, tedaj bodo angleški, ruski in francoski narodi lahko postavili napram Nemčiji takoj prvi del 12,000 najbolj modernih zrakoplovov. Anglija, Rusija in Francija so danes tako oborožene, da se ne bojijo več Nemčije. Nemčija in Italija razpolagata z nekako 10,000 zrakoplovov. Francija bo te dni enkrat sklenila izredno pogodbo z Rusijo. Dosedaj se Rusija ni hotela pridružiti Angliji, dočim bi rada sklenila pogodbo s Francijo.

Relifna zadeva

Te dni je bilo premeščenih mnogo religijnih uradnikov mestne vlade v druge urade, dočim so bili nekateri odpuščeni.

Kanarčki
V četrtek 20. aprila se vrši ob 6. zvečer seja Kanarčkov in sicer za pevce, za starše pa isti večer ob 8. uri.

V četrtek bosta odgovorila Mussolini in Hitler na Rooseveltov apel glede miru

Rim, 18. aprila. — Dočim nemški diktator Hitler prvotno ni nameraval odgovoriti na poziv predsednika Roosevelta, da diktatorji skrbijo za mir med narodi, pa ga je končno Mussolini pregovoril, da pošlje skupen odgovor ameriški vladi.

Visoki fašistovski uradniki so mnenja, da bosta Mussolini in Hitler zavrgla nasvet predsednika Roosevelta. Vzrok je, ker je Roosevelt naslovil svoj govor samo na Mussolinija in Hitlerja.

Smatra se, da je Roosevelt s svojim govorom povzročil veliko nevoljo med Nemci in Italijani, ker je samo njih voditelja obdolžil, da kršijo svetovni mir. "Nasilja" od strani Francije in Anglije Roosevelt ni omenil.

Martin se je s svojo unijo vrnil k American Federation of Labor. Unija dobi nov čarler

Washington, 18. aprila. — Homer Martin, predsednik unije avtnih delavcev, je sprejel povabilo Wm. Greena, da se vrne s svojimi pristaši v vrste American Federation of Labor. Vrnitev se izvrši, kakor hitro eksekutivni odbor unije potrdi spremembo.

Svoječasno je bil Homer Martin zaveznik Johna Lewisa, ki je načelnik C.I.O. organizacije. Izstopil je s svojo unijo iz A. F. of L. in se pridružil Lewisu. Toda pred meseci se je sprl z njim in se sedaj vrača k A. F. of L.

Kot znano je radi John Lewis in njegovih metod prišlo do velikega spora v uniji avtnih delavcev. Končno je bil

Mestni proračun

Končno je mestna zbornica z 26 glasovi proti 7 odobrila mestni proračun za leta 1940. Demokratični councilmani so sicer še zadnji trenutek hoteli proračun spremeniti tako, da bi bilo več denarja na razpolago za javno dobrodelnost in za WPA, toda jim ni uspelo, ko je župan Burton povedal, da če proračun ne bo nemudoma sprejet z dvotretinsko večino, da ne bo mogel noben izmed mestnih uslužbencev dobiti plače za prihodnjih 40 dni.

Busi na Wade Park

Busi, ki so bili vpeljeni na Wade Park Ave., namesto dosedanjih vozov cestne elektrice, so naredili splošno dober vtis pri potnikih. Potniki si od 118. ceste pa do Public Square prihranijo 5 minut dnevno na času, ker busi hitreje operirajo kot ulične kare.

Nepoznana ženska

V Lakeside bolnico so včeraj pripeljali žensko, ki najbrž trpi na amneziji. Neče nobene hrane in pijače in pravi, da sploh ne ve, kdo je. Pravi, da je tako dolgo hodila, da je na vse pozabila.

V New Orleansu

Mr. Anton Šubelj, naš operni pevec, pošilja pozdrave iz New Orleansa, La., kjer sedaj gostuje Metropolitan operna družba iz New Yorka.

V bolnišnici

Z ambulanco je bila odpeljana v Huron Rd. bolnišnico Mrs. Ana Gačnik, 18915 Muskoka Ave. Obiski zaenkrat niso dovoljeni.

Workers' Alliance je baje komunistična

Washington, 18. aprila. Kongresmani so danes slišali zatrdilo, da je dobila tretja internacionala v Moskvi zmagovalno sporočilo, da je Workers Alliance, ki obstoji iz WPA delavcev, komunistična organizacija. Pred kongresnim odsekom se je moral te dni zagovarjati David Lasser, predsednik Workers Alliance, ki je priznal, da je šel leta 1937 v Rusijo na stroške delavcev in to ob času ko je Rusija praznovala obletnico komunistične vlade. Pred kongresnim odsekom je Lasser priznal, da je bil svoječasno socialist, toda je zanikal, da bi bil komunist. Izjavil je pa, da ima simpatije s komunistično stranko.

Capone zahteva svobodo, ker je predolgo v ječi

Los Angeles, 18. aprila. Al Capone, znani čikaški gangster je potom svojih odvetnikov danes zahteval od zvezne vlade, da ga izpustijo iz zaporov, rekoč, da je predsedel v ječi že en mesec več kot pa je odredila sodnija. Vlada pa pravi, da ga bo držala v zaporih do 19. novembra, 1939. Capone je bil obsojen v 11 let zaporov, ker ni plačal ohodninskega davka. Vendar je bila medtem vložena tožba na zvezni sodniji in sodnik Hanzer je obljubil, da se bo zavzel za stvar. Ko bo Capone oproščen ječe bo moral plačati še \$20,000 globe.

Nad 70 daril

Pri prireditvi, ki se vrši nocoj večer v pritličju nove cerkve sv. Vida v korist č. šolskih sester bo razdeljenih nad 70 daril navzočim. Ker je namen prireditve tako blag upamo, da se bodo farani in drugi prav radi odzvali in napolnili prostore nocoj večer. Vsi ste prav prijazno vabljeni.

Prodajne znamke

Znamke, ki jih boste dobili od 1. maja naprej, kadar kupite kako blago v trgovini, bodo nekaj vredne za vas, ako jih hranite. V promet pridejo po popolnoma nove prodajne znamke. Na primer ako boste imeli 10,000 prodajnih znamk, vsaka po centu, vam država izplača v gotovini \$3. Država je dala natiskati 385,000,000 teh novih znamk. Sedanje prodajne znamke niso vredne ničesar. Kadar torej kaj kupite po 1. maju, zahtevajte prodajne znamke. Mogoče boste nekega dne za nekaj dolarjev bogatejši.

Otok oropan

14 letna Betty Wagner, ki stanuje na 602 E. 107th St., je bila napadena od nekega okrutnega roparja, ki ji je vzel prstan in uro. Ropar je grozil dekletu, da jo ubije, ako mu ne izroči zahtevane ure in prstana.

Igralec Chaplin

Včeraj je bil znani filmski igralec Charles Chaplin star 50 let in obenem je praznoval 25 obletnico, odkar je prvič nastopil pri filmski družbi. Chaplin je dobil ob tej priliki tisoče priznanih brzojavk.

Mirovna parada

Zveza ženskih klubov v Clevelandu je tudi letos sklenila, da bo priredila mirovno paradu, ki se bo vršila na Materinski dan dne 14. maja.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Se vobče ne bodeta mogla. Zagrabil ju bodo, pre-
gnali in zvezali, preden se bo-
ta zavedla, kaj in kako 'da
je njima."

"Tako —? In kako si obče
napad mislite, stari Sam?"
"Čisto enostavno. Apači bo-
prišli po čisto dobro zna-
po kateri?"
"Ni težko uganiti. Šli
na najprvo na kraj, kjer so
našli. In potem bodo eno-
sledili progi, katero smo
dne izmerili. Saj smo
pustili dovolj jasno sled."
"Niste tako čisto ne-
kakor bi človek po va-
le obrazu sodil."

"Tako, kar moramo vedeti,
je torej znano, namreč
odkud bodo prišli. Dru-
kar moramo vedeti, pa je
kajda da bodo prišli."

"Ta se ne da izračunati. Pač
da lahko uganemo."

"Kdor ima kaj soli v
bo lahko uganil. Toda
ugibanje nam nič ne ko-
vodi!"

"Koga bi v takem nevar-
položaju, kakor je naš,
izgubil ali pa vsaj skalp."

"In zanesljivo moramo
vedeti, kdaj bodo prišli."

"To pa bomo le zvedeli, če
poglejmo oglednike napro-
ti in oglednikov ne marate v
nem slučaju, ljubi Sam. De-
ste, da bi nas njihova sled

"Sled rdečih oglednikov! Do-
pomnite, sled rdečih, sir!
na vejo Apači, da smo tu-
in če najdemo sled belega,
ne bo sumljiva. Ako pa

"Ne stopinje Indijancev,
bodo čisto druga. Sumljive
bodo in silno bodo pazili."

"Res ste uganili! Da
kajda moje dragocene la-
paz bi se vam v globokem
morvanju kar sedajle od-
Pa si vsaj mislite, da sem
v resnici odkril!"

"Vala, Sam! Upam, da se
vaše spoštovanje ne bo
kmalu spet v pesku raz-

"Da dalje! Mislite torej, da
vamo Apačem bele ogled-
naproti poslati, ne pa rde-

"Pa samo enega."

"Ne, kajti tisti eden je fant,
je nanj lahko zanesete. Ime
je namreč Sam Hawksens,
ne motim, in poljske mi-
ne, hihihihih! Ali ga more-
poznate, tistega dečka?"

"Saj sem prikal. 'Če se
ločil tega posla, mu se-
ne lahko brez skrbi zaupa-
Ne bo se dal Apačem uje-

"Ne, ujeti ne. Pač pa se
bo dal videti."

"Kaj —? Videti —?"

"Prišli vas bodo in ubili!"

"Im ne bo hodilo na misel,
vse prepačeno! Bom stvar
uredil, da me bodo morali
videti. Niti sanjati se jim ne
da imamo Kiowe v go-
in če se bom takole či-
udobno in brezskrbno spre-
pred njihovimi očmi, si

"Ne misli, da se počutim
kako v Abrahamovem
storili mi ne bodo
ker dobro vejo, da bi vam
sumljivo, če bi se ne vr-
Saj so prepričani, da me
prej ali slej itak dobili

"Toda povejte, Sam, kako
bodo Apači sicer vas
vi pa Apačev ne bodete

"—?"

"—?"

"—?"

"—?"

"—?"

"—?"

"—?"

"—?"

Državljska vojna

Danilo se je. Četrtega dne. Vse
je bilo že izgubljeno, a podala se
ne bosta. Splazila sta se na stre-
ho in čakala na vojake, ki bodo
prišli pač precej, ko bo svetlo.
To bo zdaj kmalu. Tam v daljavi
je bilo močno streljanje strojni-
in nad eno četrtjo je bilo nebo
rdeče, pa ne od motne zarje vz-
hajajočega sonca, marveč od
temnordečega odsija s črnim di-
mom pomešanih plamenov, ki so
prasketaje sukljali in se skoko-
ma prenašali v pošasti. Vstran
na desni pa so med strahotnim
bobnenjem padala križem po ši-
roki cesti bruna s pregrade. On-
di je bil obkoljen republikanski
glavni stan, ki bo zdaj, zdaj zav-
zet.

Tukaj sta čakala dva moža na
strehi neke javne hiše v ozki,
umazani ulici. Čakala sta na
smrt. Hudo je bilo.

Štirje dnevi. Kako se je vse
predručilo! Prašna temna stre-
ha je bila razvlečena v tiho gra-
pasto ravan vseh neštevilnih
mestnih streh, pod katerimi je to-
liko ljudi spalo. Spali so in smr-
čali v miru, ker je bilo tako po
vsem. Republikanci so podlega-
li in konec se je že videl. Štirje
dnevi in vse nagnete gruč vs-
tajnikov, ki so se bili z blazno
vnemo v obeh naglasi na odkaza-
na mesta, se razkropili, zaprli,
pobili in ranili; nekateri so se
skrivali v hribih.

Ona dva moža sta se s pištola-
ma v rokah stisnila k strehi in
čakala vojakov, ki so imeli priti.
Eden je bil poročnik Jim Dolan,
šibek, mlad mož dva in dvajset
let, uradnik. Na sebi je imel no-
vo modro obleko, ki si jo je bil
kupil nalašč za vstajo. Zdjaj je
bila vsa raztrgana in zamazana.
Bledi, vrti mladi obraz je bil
neprespan in vročičen. Dobro
se mu je videlo, kako silno se bo-
ji umreti. Drugi je bil kvartir-
mojster Tim Murphy, delavec ne-
navadno majhne postave, bikov-
skega tilnika, širokega rjavega
obrazu z rdečo skranjo na štrli
ogle, ki je molela navzven ko velik,
navzgor ukrivljen kremplj. Nos
je bil top, majhne oči sive in
skrite v nabuhlem mesnatem ob-
razu. Odločen fanatčen bojovnik,
brezčuten in neukrotljiv.

Murphy je ležal na trebuhu in
se s prsmi opiral ob plitev stre-
šni lijak. Glavo je zmašil med
dimnike, ki so bili postavljeni od
strešnega oglja sem. Pištolo je
držal v roki tesno ob desnem oču-
su. Srepele je v prazno pred se-
boj in z nedopovedljivim sovrašt-
vom pričakoval prve glave, ki se
je imela prikazati. Ostalo mu je
še za trideset strelcev. Potlej bo
smrt. Izgubljeno je tako vse. Po-
čemu naj bi neki še živel. Smrt.

Dolan je klečal na desnem kole-
nu in se z životom opiral na pe-
to. Tudi on je držal v roki samo-
kres. Toda on je meril s cevjo
v lijak in zobje so mu šklepetali.
Njega ni bila volja umreti. V
glavi mu je razbijalo sovraštvo;
svojažil je ljudi, ki so spali; so-
vražil je vojake, ki so na odda-
ljeni cesti zažgali ogenj in ki se
bodo med hišami priplazili do
njega, ko se bo razsvetlila podne-
vna luč. A umreti ga ni bila volja.
Smrti se je bal. Zobje so mu š-
klepetali od strahu.

Razvneto je mislil ... mislil
na dvoje mrtvecev na stopnišču,
ki ju je prejšnji dan ubil. Voj-
ki so bili s tovornim avtomobilom
privozili mimo in vrgli bombo, ki
se je bila z oglušnim treskom raz-
letela na stopnicah. Slišalo se
je kričanje. Moštvo se je do kra-
ja zmedlo. Trije so z dvignjeni-
mi rokami planili ven na cesto,
da bi se podali. Tudi on bi se bil
rad podal. Toda Murphy je bil
zraven njega ob oknu v najviš-
jem nadstropju. In Murphy je
ustrelil, enkrat, dvakrat, trikrat.
Trije možje so se zapovrstjo za-
vrteli in padli na cesto. Spet je
ustrelil. Nekdo je zavpil v avto-
mobilu, ki je pri priči z največjo
naglico oddrvel. Hkrati je v vo-
zu šinilo kvišku neko zeleno ob-
čeno telo z ukrivljen hrbteno

co in se nato zgrudilo med voja-
ke, ki so zgrbljeni čepeli drug
ob drugem.

Ta dva sta ostala sama. Sam
je bil z Murphyjem, ki se ga je
bal. Po naredbi poveljništva je
resda imel zapovedovati. Vendar
je bila pravi poveljnik ta pošast
z bikovskim tilnikom. Poveljni-
štva že ni bilo več. Bila sta sa-
ma. In Murphy je bil hud.

Murphy se je bil obrnil k nje-
mu. Imel je penasta usta in s pi-
štolo ga je sunil v prsi. Zarjul
je vanj: "Preklete — da boš os-
tal pri meni. Slišiš, zmene? Za-
povedujem jaz in podati se — ne
bo šlo."

To je bilo snoči. Kakšna noč!
Tišina, v daljavi streljanje, na
stopnicah podgane, misli o ženi.
Murphy tišči skozi pregrado,
ker jima je do ropanja. Strelji,
kletvine, uro oteraj plezanje na
streho in zdaj ... čakanje na
smrt. Podati se — pa ne gre.

Dolan je mislil na svojo ženo.
O Bog! Kako čudno je bilo! Ali
so minili štirje dnevi, ali tisoč
let? Zdjaj je ni ljubil. Sploh ne.
Izgubila je iz njegovega življenja.
Ostali so mu samo spomini na
njene ozke drobne roke, na nežna
rožnata lica, na svetle kodre ob
ušesih in na velike bledomodre
oči. Popolnoma nemogoče mu je
bilo, da bi ji bil kaj razložil. Ni-
česar ji ni bil povedal. Nobenega
sporočila ji ni bil poslal, ko je
pred štirimi dnevi stekel iz urada
na odkazano mesto. Saj bi nič
ne razumela. Samo zato je zdaj
mislil nanjo, ker mu je pomenila
objuden svet v primeri s to pu-
ščavo, kjer je bil on docela odre-
zan od življenja in je imel za dru-
ščino hudici.

Zakaj, zakaj ne more klicati
na pomaganje? Zakaj ne more
stisniti zob in obrniti svojega na-
bitega samokresa v shuljeni Mur-
phyjev hrbet zraven sebe in stre-
ljati, streljati, streljati, dokler
ne bi bilo šest krogel v tem pre-
kletem telesu? Potem bi bil prost.
Mogel bi steči po stopnicah mi-
mo ... Ne. Mimo mrtvecev bi ne
mogel iti. O Bog! Mrtvec na
stopnicah!

Klečal je in šklepetal z zobmi.
V glavi ga je strašno bolelo in
po vsem telesu čudno žgalo. Sled-
nji živec mu je trepetal. Drobov-
je je bilo težko kakor iz svina na-
rejeno in ga je neznansko tišča-
lo nekam doli. Tako se mu je mo-
tilo, ko da bi ga imela vsak hip
napasti blaznost. In ko bo bla-
zen — je mislil — bo za vedno
odšel stran, da bo vsevilj blodil
med brezi, kjer prebivajo hudi-
či, ki brez konca in kraja strelja-
jo, vreče in kolnejo.

Murphy se ni niti malo pre-
maknil. Njegovo negibno telo je
bilo nagnjeno naprej in meso je
tako narahlo objemalo trde ko-
sti ko kakšni zveri na preži. Svet-
loba se je širila, belila, bleščala
in grela streho. In glasovi so se
bližali.

Najprej je bilo slišati trenje
gumijevih koles in podmolko pu-
hanje nekega motorja. Nato je
nekaj počilo in trenje je prene-
halo. Potlej so zatopotale noge.
Murphy je hrknil, premaknil ko-
molce in stegnil pete močno vsak-
sebi. Počasi je okrenil glavo in
zapičil pogled v Dolana. Oči je
imel krvavo podplute in priprte.
"Gredo," je dejal. "Pa zbogom.
Dobiva se v peklu."

Mesnat mošnjev njegovih lic so
se stresale, ko se je z zaprtimi us-
ti natihioma smejal. Še nekaj tre-
nutkov je srepele v Dolana, pre-
den se je obrnil spet k nadstreš-
niku. Zaškril je z zobmi in po-
časi nameril svojo Mauserjevo
pištolo tjakaj, odkoder je bilo
slišati glasove.

Tudi Dolan je otrpnil. Skra-
nje so mu odrevenele. Oči so se
mu na široko odprle, brezčutno
gledale in nič videlo. Jenjal je
misliti. Telo pa je prizakovalo.
Česa?

Top, top, top. Grozo. A vide-
ti jih še vedno ni bilo. Kakih sto
metrov dalje zavije ulica na le-
vo. Ko bodo — kmalu — na tem
ovinku, bodo šli vzdolž belega zi-
du, ki je nasproti črno prepleksa-

nemu, navznoter usločenemu pro-
čelju prodajalnice z belim nadpi-
som J. Walsh, špecerija v belem
na črnem, na cesti posušene konj-
ske fige in gol zid. V to troje je
budal Dolan, najprej v eno, pot-
lej v drugo.

Hipoma sta se spodaj pojavi-
la dva zeleno oblečena moža, ki
sta šla vsak po eni strani ulice.
Puški sta držala visoko predse
in čepci na glavah sta imela oba-
dva postrani poveznjeni. Eden je
žvečil dolgo belo slamnato bilko,
obadva pa sta gledala kvišku v
hišna okna. Ustavila sta se in si
nekaž rekla. Nato se je eden ozrl
nazaj in pomahal z desno roko
nad glavo. Malo je postal z dvig-
njeno roko, potlej sunil z njo na-
prej in jo spustil spet k boku.
Znamenje. Naprej. Šla sta dalje.

Še dva moža sta se pojavila. Na-
to se trije in vsi so stopali poča-
si s puškami visoko pred seboj.

Murphy je nekaj zamomljal.
Telo mu je kar pridvigovalo, ko
je natihioma klockotal v smeh. On
spodaj so šli v njegovo past. Ta-
ko jih je čakal! Skoraj bodo do-
volj blizu. Potlej bo ustrelil. ...

Toda Dolan. ... Komaj jih je
zagledal, že mu je začelo srce div-
je tolči in možgani na novo delo-
vati. Njih se ni bal. Pozabil je,
da so sovražniki in da se je štiri
dni boril proti njim. Saj ni bil
nič več vstajnik. Tu doli pa je
bilo upanje na osvobojenje. Rad
bi bil moža na ulici okrilil in
jim pomahal z rokami. A Mur-
phy ga je imel tako v oblasti, da
ni mogel nič. Jezik se mu je pri-
leplil k nebu in roke so mu omrt-
vele. Mogel je samo trepetati in
blede ustnice nerazumljivo pre-
mikati.

Prišli so bliže. Razločil je že
gumbe, ki so se svetili na njihovih
vojaških bluzah in čudno ne-
bržev izraz na obrazih — ko da
bi jih nič ne skrbelo in bi kar ta-
ko pohajkovali. O Bog! Zakaj ne
morejo vedeti, da je on tu v smrti
ni nevarnosti? Zakaj gredo sem
tako tjavendan, ko ... Preklete!

Murphy se je zganil. Desna
roka se mu je uvrstila. Kratkot
in debelo žrelo pištolo je premi-
šljeno pomolil navzdol. Streljati
namerava. Dolan je zakričal in
se vrgel na njegovo naprej nagn-
njeno telo. Murphy je zarenčal,
sunil s komolci nazaj in se ga ot-
resel. Dolanova drobna postava
je odletela in zropotala na škri-
lato streho. Padel je vzrak in v
obrazem zgoraj postrani zdrčal v
lijak. Sklonil je glavo pokonci
in uprl oči v Murphyja. Murphy
je nameril pištolo v Dolanov ob-
raz. Nato je presunljivo počilo.
Dolan je mislil, da je mrtvec. To-
da zadet je bil Murphy. Usta so
mu zazijala in zvrnil se je na hr-
bet. Ko se je malo nato prevrnil,
je čudno trzalo z vso desno stra-
njo. Z levo pa ni mogel nič. Do-
bi je kroglo v gornji del prsi pod
levo ramo. Obstrelili so ga s ces-
te.

Dolanu je glava omahnila na-
zaj. Ležal je razprožen in še ve-
dno mislil, da je mrtvec. Možga-
ni so se mu neznansko naglo vili
naokoli. Pred zaprtimi očmi so se
mu vrteli rdeči obroči. Roke in
noge je imel ko trdno zvezane z
nečim grozovito težkim, kar ga
je neprenehljivo in počasi vleko
navzdol, pri tem pa telo pustilo
strelhi. Čakal je, strašni tišini in
ni slišal ničesar.

Kakor hitro so vojaki sproži-
li, so stekli vkreber malo na levo
od ceste in se zavarovali za neko
ograj. Murphy je na slepo še
dvakrat ustrelil, a ni nikogar za-
del. Krogli sta škrtinili in okraji-
no črne procelja in napravili
tam dva motna bela madeža, ene-
ga zraven drugega. Nato je ča-
kal.

Mahoma je znova počilo in
Murphy je ves strepetal. Glava
mu je omahnila nazaj. Z desno
roko se je prijel za grlo. Spet je
bil zadet, v levo ramo blizu vr-
tu. Skozi modri sviter je precej
pričurjajala kri. Zazijal je in je-
zik se mu je stegnil ven, nato sta
se ustnici zaprli in priprli konec
jezika. Zamikal je z levim očesom,
s silnim naporom prislonil svojo

pištolo k dimniku in meril. Pre-
molk. Resk, resk, resk. Trikrat
je sprožil, bliskoma. Spodaj je
nekdo vrnil, dvignil roko s pu-
ško vred, ki jo je držal naposev
in se ukrival navznoter. Murphy
se je nagnil naprej in se zleknil
počez med dimnike. Zelo je že
opešal. Zdolaj je neka nizko k-
tlom sklonjena postava poskusi-
la odvreči ranjenega moža. Mur-
phy je znova ustrelil. Oni drugi se
je umaknil. Zadet?

Dr-r-r-r. Višje zgoraj je začela
škrtati krogle Lewisova strojni-
ca. Mimo Murphyjevega obraza
se je udrla brneča reka izstrel-
kov, ki so se pomikali v zraku z
ene strani na drugo, ko so brneli
ne tesno ob njegovih licih. Prihu-
lil se je in ležal pri miru. Resk,
resk, dr-r-r-r, resk. Vsi so se
spravili nadenj, z vseh strani so
streljali vanj. Na hrbet so mu pa-
dali okruški opeke z dimnikov in
kosci strešnega škrla. Potuhnil
se je v lijak in čakal. To pot ga
ni nobena krogla zadela.

Med čakanjem se je zmisllil na
Dolana. Zdjaj ga bo spravil spo-
ti, izdajalca. Čutil je, kako naglo
ga zapuščajo moči. Samo po eni
strani je bil še živ. Toda to zme-
ne bo vseeno še pokončal. Poča-
si se je plazil z glavo ob nizki ste-
ni lijak, da jo je zaokrenil in le
ne pridvignil nad škrlil, kamor
so udarjale krogle. Nato se mu
je bilo treba upreti na desni ko-
molec, premakniti desno koleno
in se prekobaliti. Dolgo se je ve-
žil in ječal, ker so ga rane stra-
šno bolele.

Dolan ga je slišal premikati
se in je prestrašen bušnih pokon-
ci. Kretanja ga je zdrmila iz mr-
tvice, kakor zbudil koga iz more-
čega spanja ropot v sobi. Dvignil
je glavo, odprl oči in zagledal kr-
vavi Murphyjev obraz, ki je bil
obrnjen vanj. Videl je tudi žrelo
Murphyjeve pištole. Vrtelo se mu
je. Dolan je zakričal, sunil ko-
molec podse in se po lijaku po-
gnal nazaj. Murphy je zarenčal,
se hipoma zganil in malo pridvi-
gnil, da bi hkrati naperil in spro-
žil pištolo. Prav ko se je dvignil,
se mu je glava sunkovito pogna-
la kvišku, krogla iz njegovega
orožja je zletela navpik v zrak,
on pa je padel vzrak in udaril z
glavo ob lijak. Ustreljen je bil
v možgane. Ležal je čisto tiho.

Streljanja je bilo konec. Voj-
ki so se pogovarjali preko ceste.
Dolan je ležal popolnoma pri mi-
ru in gledal Murphyjevo telo.
Ali bi se zdaj sklonil pokonci in
dvignil roke nad glavo? Ne. Čim
je resno pomislil na vojake, se
mu je povrnil strah pred njimi.
Znova se je zavedel, da so oni
njegovi sovražniki. Vse telo mu
je obil mrzel pot. Sključil se je
še nižje k strehi in se poskušil zri-
niti skozi škrlil. Samo kam skriti
se! Nato se je stisnil tesno k
strehi in mirno obležal.

Molk ... dolg molk. Vse je bi-
lo tiho.

Potem so se zadaj za njim o-
glasile stopinje. Slišal jih je,
planil pokonci in zakrilil z roka-
mi nad glavo. Nato je padel na
kolena, mlaskal in frfavo krempl-
ljal prste.

"Pomagajte mi odtod. Poma-
gajte mi odtod. Streljal nisem
jaz. Streljal nisem jaz. On je
bil blazen. Moja žena, moja že-
na. Bog mi je priča, da nisem ni-
kogar ustrelil. Dva moža na stop-
nicah. Piše se Murphy. Poma-
gajte mi odtod."

Poldrugi meter od njega sta
se dva vojaka razgledovala pre-
ko strešnega slemenca. Videti je
bilo le obraza, roke in dve puški.
Dva okrutna, mrzla obraza sta
neusmiljeno bodla vanj. Čim dlje
ju je gledal, tem bolj sta bila mr-
zla in brezčutna. Nazadnje so se
jima usta grdo razvlekla in oči
zožile. Eden je rekel: "Počiva
že tega zmeneta."

Oba sta ustrelila naravnost v
njegovo glavo.

(Angleško: Liam O'Flaherty.)

—V Sostrem pri Ljubljani
je umrl Josip Svetek, gostil-
ničar, posestnik, mesar in tr-
govec.

Španija bo igrala vlogo, pravi Franco

Seville, Španija, 18. aprila. Ge-
neral Francisco Franco je imel
včeraj zmagoslaven vohod v to
špansko mesto Seville. Takoj po
svojem prihodu je imel pomem-
ben govor, tekem katerega je po-
udarjal, da ima Španija 1,000,000
dobro oboroženih in izkušenih
mož, s katerimi bo moral svet
računati. Španija bo igrala po-
membno vlogo v svetovni politi-
ki. Prebivalstvo je sprejelo ge-
nerala Franca s tem, da je sipa-
lo cvetlice po cestah, kjer se je
vozil novi španski vladar.

Vlada je znižala obrestno mero pri posojilih

Washington, 18. aprila. —
Jesse Jones, načelnik RFC ur-
rada za vladna posojila je na-
znanil, da je vlada znižala ob-
restno mero na posojila trgo-
vinam od 5 na štiri odstotke.
Ta odredba bo v veljavi tri le-
ta ali toliko časa, dokler se
razmere bistveno ne spreme-
nijo.

Zanimive vesti iz slovenskih naselbin

V La Salle, Ill., je bil pri zad-
njih volitvah izvoljen za mestne-
ga supervizorja rojak Math Vo-
grič. Je to prvič v zgodovini la-
sallske naselbine, da je bil Slove-
nec izvoljen v tako važen urad.

V bolnišnici v Hobokenu, N.
J., je umrl rojak John Sme, ki je
bil star 62 let in doma iz Domžal
na Gorenjskem. V Ameriki je ži-
vel 33 let in zapuščal tu ženo, tri
sinove in tri hčere, četrti sin je
pa padel v svetovni vojni kot
ameriški vojak.

Mednarodne tekme v stroje-
pisju se bo med drugimi v New
Yorku udeležila tudi Slovenka
Margaret Omer iz Johnstowna,
Pa. Tekma se vrši 16. in 17. ju-
nija. Miss Omer je bila zmaga-
valka v lokalnem kontestu stroje-
pisev.

V Lebanon, Pa., se je pred ne-
kaj dnevi smrtno ponesrečil ro-
jak Frank Klančar, star 17 let in
rojen v Ameriki. Na potu iz višje
šole je padel iz truka. Zapuščal
starše, tri brate in dve sestri.

MALI OGLASI

Delo dobi

moški na farmah. Se mora razu-
meti na karpentersko delo. Pla-
ča po dogovoru, poleg stanova-
nja. Pišite tozadevno na Jos.
Gramme, Route No. 3, Geneva,
Ohio. (91)

Fanta ali dekle

Na stanovanje s hrano ali brez
se sprejme poštenega fanta ali
dekleta. Vprašajte na 1083 E.
67th St. (91)

Prodaja

dobro obstoječa gostilna v slo-
venski naselbini. Ima dovoljenje
za 6 odstotno pivo in vino. Pro-
da se po nizki ceni. Poizve se na
4018 St. Clair Ave. (92)

Delo dobi

srednje star moški, ki se razume
na delo na farmi. Plača po dogo-
voru. Oglasite se pri Jos. Zupan-
čič, Route No. 1, Box 50, Thomp-
son, O. (92)

Stanovanje

se odda. Pet čednih sob, parna
kurjava. Vprašajte na 6400 St.
Clair Ave. (92)

Samski mož

dobi delo na farmah. Se mora ra-
zumeti na delo s konji. Telefoni-
rajte Clearwater 0184 ali vpra-
šajte na 21566 Mastick Rd. (93)

V najem

se da stanovanje obstoječe iz
štirih sob. Vse na novo deko-
rirano. Stanovanje je na 1003
E. 63rd St. Vpraša se na 1007
E. 63 St. (93)

Delo išče

ženska za splošna hišna opravila.
Za naslov se poizve v uradu tega
lista.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—V sanh je nekaj hrane — reče Akušna — a razen tega sem priložila tudi steklenico vina. Ako se bodele želeli na potu okrepčati, se samo poslužite.

Predstojnica ji poda roko. —Kako se ti naj zahvalim za tvojo dobroto? — reče ona. —Bagosovi me! — reče Akušna.

Predstojnica ji položi roko na glavo in moli.

Sedaj vstopi Klarisa. Bila je oblečena in na prošnjo stare Akušne je obula tudi par toplih kožuvinastih čevljev.

—Tako, srce moje, — reče starka, — sedaj greste lahko mirno v mrzlo noč. Samo da vas ne bi napadli volkovi.

—Saj imamo orožje v sanh, — reče Orelj. — Ne boj se, stara. Če čisto sem potoval po noči skozi gozd, pa me še nikdar niso napadle te zverine.

—Pravijo, da volkovi ne zasledujejo toliko človeških kot konjskih stopinj. Toda Bog vas bo obvaroval, on ne bo hotel, da bi izgubila na ta strašen način svojega dobrega, starega svojca.

Ona objame svojega moža ter ga poljubi.

Nato odidejo iz hiše, Predstojnica in Klarisa se še enkrat zahvalita za gostoljubnost, a nato požene Orelj konje.

Orelj si je izposodil v vasi še dva konja, tako da je imel sedaj tri.

—Naprej! — ukaže predstojnica, — da pridemo čim prej v Moskvo. Kdaj bomo v mestu?

—Ako požnem konje, dospemo tja morda še pred zoro, — odvrne Orelj.

Mati Ana objame Klariso ter jo pritegne k sebi.

—Ali te zebe, otrok moj? — vpraša ona.

—Ne, mati Ana, dobro mi je, čaj me je ogrel.

—Poskušaj spati.

—Poskusila bom, ko pridemo iz vasi. Dokler ne pridemo na cesto, ne bom imela miru — bojim se, da nas bodo ustavili.

—V samostan!

—Mar nisem tudi jaz doživela v svoji mladosti težka razočaranja, ki so me prisilila, da sem postala redovnica?

—Storila sem to, odgovori mati Ana, sama sebi — storila sem to zato, da se pokorim za težko krivico.

—Krivico — smrt svojega moža.

Grozen spomin prevzame dušo te junaške žene.

Ko bi morala danes izbirati — nadaljuje ona svoje premišljevanje — med smrtjo in samostanom, mislim, da bi si izbrala smrt.

Življenje v samostanu me je hudo razočaralo.

Četudi sem dosegla najvišjo čast, ki jo more doseči žena v samostanu, četudi sem lahko opravljala dobra dela, pomagala nesrečnejšem, vendar mislim, da izgreši svoje življenje vsak, kdor gre v samostan.

Samo oni je lahko dober človek, ki živi z ljudmi.

V samostanu naj živijo svetniki.

Lahko je biti človeku svetnik, kadar zbeži pred vsemi skušnjavami in kadar mu ne preti nobena nevarnost.

One deklice, ki stojijo v življenju in na katere delujejo vsak dan skušnjave in najlepših oblikah, one so mnogi hrabrejše in boljše, ako ostanejo plemenite, kot one, ki bežijo v mračne samostanske celice.

Predstojnica je zamolčala, da se tudi ona tega boji.

Že so prišli do konca vasi, ko se prikaže na pragu neke hiše dve redovnici.

—To sta poslaniki sestre Gabrijele, — pomisli mati Ana. — Gorje nama, ako naju spoznata.

Tudi Orelj je opazil nevarnost.

On počasi s svojim bičem tako da je moral vsakdo paziti, da ne pride preblizu k vozu.

Toda redovnici sta ju spoznali. Oni začeta kričati in predstojnica je jasno slišala njune besede:

—To sta goljufinji! Evo jih! Ustavite ju!

Nekoliko moč prihi iz hiš in hoče napasti sanj, toda Orelj požene še hitreje svoje konje, predno so jih močje mogli dohiteti.

Ko so prišli na odprto cesto, ustavi on konje.

—Sedaj smo varni, — reče on obrnivši se k ženama, — sedaj nas ne bodo dohiteli, a ko bomo enkrat v gozdu, se jim bomo smejali.

Uro pozneje so se nahajali naši potniki sredi gozda, ki je ležal med vasio in Moskvo.

Okrog njih je vladala noč, sneg se je bleščal, a Orelju ni bilo lahko orientirati se.

Tik ob cesti je rastle drevje, bilo je mnogo poti tako da je bilo treba paziti, da ne bi zšli.

Klarisa in predstojnica sta molčali.

Mlada deklica je položila glavo na ramo svoje prijateljice, zaprla svoje oči, zaspala je.

—Spi, dobro dete, — zašepče predstojnica, — spi in sladko sanjaj. Življenje je slično razburkanemu morju, na katerem si že dovolj pretrpela.

—Oh, Mihajlo Bakunjin, — nadaljuje predstojnica, — pregrešil si se nad to deklico. Iztrgal si jo iz očetovske hiše, iztrgal si jo iz kroga njenih dragih, vrgel si jo v temen samostan.

—V samostan!

—Mar nisem tudi jaz doživela v svoji mladosti težka razočaranja, ki so me prisilila, da sem postala redovnica?

—Storila sem to, odgovori mati Ana, sama sebi — storila sem to zato, da se pokorim za težko krivico.

—Krivico — smrt svojega moža.

Grozen spomin prevzame dušo te junaške žene.

Ko bi morala danes izbirati — nadaljuje ona svoje premišljevanje — med smrtjo in samostanom, mislim, da bi si izbrala smrt.

Življenje v samostanu me je hudo razočaralo.

Četudi sem dosegla najvišjo čast, ki jo more doseči žena v samostanu, četudi sem lahko opravljala dobra dela, pomagala nesrečnejšem, vendar mislim, da izgreši svoje življenje vsak, kdor gre v samostan.

Samo oni je lahko dober človek, ki živi z ljudmi.

V samostanu naj živijo svetniki.

Lahko je biti človeku svetnik, kadar zbeži pred vsemi skušnjavami in kadar mu ne preti nobena nevarnost.

One deklice, ki stojijo v življenju in na katere delujejo vsak dan skušnjave in najlepših oblikah, one so mnogi hrabrejše in boljše, ako ostanejo plemenite, kot one, ki bežijo v mračne samostanske celice.

Orelj se ni pečal s tako težkimi in žalostnimi mislimi kot predstojnica. On počasi s svojim bičem in zapoje neko rusko narodno pesem.

Predstojnica ga je poslušala in ona se zamislila.

Tedaj jo prebudi nenadoma iz premišljevanja nek čuden dolg ton, ki je prihajal iz gozda.

Bil je to šum, kot da nekdo zamolklo tuli za drevjem.

Čim je slišal Orelj te glasove, se mu začno tresti ude v rokah.

Tulenje je postalo vedno močnejše in se je vedno bolj približevalo.

Orelj se obrne in zašepče predstojnici:

—Ali ste slišali, častita mati?

Predstojnica ga začudeno pogleda in odvrne:

—Ali misliš na glasno lajanje in tulenje? Gotovo je zabodil neki pes.

—To ni pes, gospa predstojnica, to je ono, česar se bojimo, — odvrne Orelj.

—Za Boga, vendar ni —, — To je volk, ki je za nami, vzklikne kmet.

—Bog pomagaj! — reče predstojnica in objame Klariso.

—Kaj naj storimo? — vpraša.

V SPOMIN

DVAJSETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

Matija Oberstar

ki je preminil 19. aprila 1919

Dolgo let že v grobu spavaš, nisi pa pozabljen še; vsak dan molimo v nadi, da vidimo v raju se.

Zalujoci:

Jehana, soproga
Jean, Alice, Mary, Matthew, otroci
Cleveland, Ohio, 19. aprila 1939.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE, KO SMO K VEČNEMU POČITKU DNE 18. APRILA 1938 POLOŽILI NAŠO LJUBLJENO SOPROGO IN MATER

Mary Tomazic

Draga soproga, ljubljena in nezabna mama. Ob obletnici, ko smo izročili materi zemlji Tvoje drago telo, klečimo na grobu in kličemo k Vsemogočnemu: Daj ji mirni počitek do svidenja nad zvezdami!

Zalujoci:

SOPROG in OTROCI.

Cleveland, O., 19. aprila 1939.

ša kmet. — Nekaj moramo skleniti.

—Ali naj požnem konje dalje ali se naj vrnemo?

—Ali misliš, da ne bo zavohal naše sledi?

—Izgleda, da je še zelo daleč, — odvrne Orelj. — Morda bi nam pomagali, ko bi hoteli naši konji mirno stati.

—Postoj! — ukaže predstojnica, — in pazi, da nas ne bodo izdali konji z rezgetanjem.

—Vem, kaj bom storil, — reče kmet in skoči s sani.

Potegnil jim bom vrečo na glavo.

On se poda takoj na delo in potegne svojemu konju vrečo na glavo.

—Tako, — reče Orelj, — moj vranec je krasna žival, vedno je ubogljiv in dober. Ne, ne, volkovi ti ne smejo ničesar storiti, a ko dospemo v Moskvo, boš dobil dvojno poročijo zobi.

Potem se obrne k izposojeni konjema. — Tudi vidva bo-

deta dobila zobi — samo lepo mirujta, tudi vama moram skriti glavi v vrečo.

Toda tuja konja nista imela volje trpeti vrečo na glavi, kakor je izgledalo. Oba zarežečeta, tako da se je slišalo daleč v gozdu.

—Naj vaju vrag vzame! — vzklikne Orelj. — Da vaju ne bi nikdar odpeljal iz hleva, — privabila mi bodeta volkove, pri Bogu, evo jih zopet. Ali slišite, častita mati?

Tretjič se je slišalo grozno tulenje.

In predno je mogla predstojnica odgovoriti, se je slišalo desetkratno strašno tulenje, ki je donelo, kot da je pekel v tem gozdu.

—Ne bo nam preostalo nič drugega, — reče Orelj, — kot da se bomo zaupali hitrosti naših konj.

(Dalje prihodnjič)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostni in globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem to brdko vest, da je nemila smrt tako nepričakovano zahtevala življenje preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in dobrega očeta

Frank Debevc

ki je nanaglooma izdihnil svojo blago dušo dne 11. marca 1939 v starosti 56 let. Doma je bil iz Zirovnice pri Cerklju. K večnemu počitku smo ga položili dne 15. marca 1939 po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida in na Calvary pokopališče.

V globoki hvalečnosti si štejemo v dolžnost, da se najlepše zahvalimo Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za sprejeto iz Anton Grdina in Sinovi pogrebne kaple v cerkvi na pokopališču, za opravljene cerkvene pogrebne obrede in za ganljivi tolažilni govor v cerkvi. Ravno tako najlepša hvala Rev. Ludwigu Virantu in Rev. Matko Jagru za navzočnost pri sveti maši.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili v prvo pomoč in tolažbo ter nam kaj dobrega storili na en način ali drugi v teh težkih in najbolj žalostnih dnevih.

Enako lepa hvala tudi vsem, ki ste ga prišli pokopati vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti na pokopališče.

Oženem tudi iskrena hvala Mr. John Primozich iz Middlebranch, Ohio, ki je prišel sem in se udeležil pogreba.

Naša najglobljejša prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so z kramnimi veni v zadnji podraz okrasili krsto pokojnega in sicer: družina Anton Debevc iz Madison, Ohio; družina Louis Debevc, družina John Zusi Jr., družina Joseph Ursic, družina Jerry Ogrinc, družina John Zusi Sr., Edna Ave., Mrs. Mary Bradač in Albert, Mr. Frank Sesek, Mr. Paul Gerdosic, družina Frances Mihelcic, družina Louis Belle, družina Louis Cimperman, družina Dominie Lushin, Persenell Dept., Willard Storage Battery, društvo Presvetege Srca Jezusovega, društvo sv. Vida št. 25 KSKJ, društvo Dvor Baraga št. 1317 C.O.F., Boys from E. 61st St.

Prisrčno se želimo zahvaliti sledečim darovalcem za svete maše, ki se bodo brale v mirni pokoj blage duše: družina Anton Debevc iz Madison, Ohio; družina Louis Debevc, družina John Zusi Jr., družina Louis Svigel, Fairport, Ohio; družina Joseph Ursic, Mr. John Primozich, Middlebranch, Ohio; družina John Ogreen, Mrs. Frances Adic, Mr. William Muhic, družina John Snable, družina Mary Tomsie, Glass Ave., Mr. John Hrovat Sr., Mrs. Stern, družina John Zusi, Edna Ave., družina Plemen, družina Joseph Deželan, družina Nick Spelic, Mr. in Mrs. Steve Svekric, družina Tomazic, Bonna Ave., družina Harry Bavedek, Mr. in Mrs. Michael Kolar, družina Koren, E. 55th St., Mr. Edward Korenchan, Mrs. Mary Marichan, E. 55th St., Mr. John Jeraj, Mr. in Mrs. Mike Gergetich, Mr. in Mrs. J. Centa, E. 74 St., Mrs. Helen Tibbic, Mr. in Mrs. John Brodnik, Edna Ave., Antonia Jevnik, Mr. in Mrs. Andrew Poklar, E. 61st St., Mr. Frank Klaus, Donald Ave., Mr. Joe Knaus, E. 61st Ave., družina Anna Zusi, Mr. in Mrs. Lekse Sr., Mr. in Mrs. Louis Lekse Jr., Mr. in Mrs. J. Zakrajsek, E. 74 St., Mr. in Mrs. A. Drobnick, Mr. in Mrs. Edward Drobnick, družina Joe Meglich, Mr. in Mrs. Perme, Mr. in Mrs. Zakrajsek, Carl Ave., Mr. in Mrs. Zupan, Hale Ave., Anton Grdina in družina, družina J. Jozel, družina John Adamie, E. 66 St., Mrs. Frances Germak, družina, Mr. in Mrs. Ponikvar, Mr. in Mrs. John Winter, Mr. in Mrs. genfus, Mrs. Mary Bizjak, Miss Jane Intihar, Mr. in Mrs. Boldin, E. 147 St., Mr. in Mrs. Frank Zaller, Mr. in Mrs. Clayton Debut, Mr. in Mrs. Joseph Hrovat, Edna Ave., družina Mrs. Frances Mihelcic, Mr. Anthony Mihelcic, Mr. in Mrs. Adolph Maccari, E. 61 St., družina Uhle, Madison, Ohio; Mr. Frank Golobio, Mrs. Mary Bradac in Albert, Mr. John Peterlin, E. 60 St., družina Frank Suhadolnik, St. Clair Ave., Mr. in Mrs. John Mikar, Dibble Ave., družina Erbenik, Boys from E. 61 St., Mr. in Mrs. Andrew Vidgar Jr., Mr. in Mrs. Joseph Brodnik, Muskoka Ave., Mr. in Mrs. John Sterk, E. 73 St., društvo sv. Antona Padovanskega št. 138 C. K. of O.

Našo iskreno zahvalo naj prejmejo vsi, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu in sicer: Mr. Louis Debevc, Mr. Louis Svigel, Mr. Joseph Ursic, Mr. Anthony Zusi, Mr. Ed Drobnick, Mr. Frank Colaric, Mr. Albert Giambetto, Zupan družina, Hale Ave., Mr. Louis Belle, Mr. Andrew Vidgar, Mr. Vincent Kovach, Mr. Joseph Mihelcic, Mr. Joseph Sieminski.

Enako tudi iskrena zahvala Mr. in Mrs. Gerbec, E. 113 St., Miss Amelia Dolenc za poslano pismo sožalje.

Ravno tako tudi lepa hvala članom društva Dvor Baraga št. 1317 C.O.F., društva sv. Vida št. 25 KSKJ, društva Presvetege Srca Jezusovega in društva sv. Antona Padovanskega št. 138 C. K. of O. za lepo udeležbo pri pogrebu in nosilec krste, ki so ga spremili in položili k večnemu počitku.

Iskreno zahvalo izrekamo pogrebni zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejeno in izvršno vodstvo pogreba.

Slučajno, če se je katero ime pomotoma izpustilo, prosimo oprostjenja ter se jim ravno tako prisrčno zahvaljujemo.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni zvesti soprog in dobi skrbni oče, ostal nam boš za vedno v sladkem spominu. Božja volja je bila, da si se moral tako nerikakovano na to ločiti od nas in naj Ti bo Bog sedaj pravičen sodnik. V globoki žalosti nad Tvojo brdko izgubo Ti želimo, da pogledaš sedaj mirno v zaslužen počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Zalujoci ostali:

JULIA DEBEVC, soproga
FRANCES poročena Zusi, hči
FRANK, ERNEST, EDWARD, sinovi
JOHN, zet
ELAINE, vnukinja
zapuška tukaj tudi zalujoci brata Anton in Louis Debevc v stari domovini pa brata Matija in Janeza ter sestri Ivana Svet in Marija Urbas

Cleveland, Ohio, 19. aprila 1939.

Uslužbenici poljskega časopisa Nowy Swiat v New Yorku, so dali svojo enotensko plačo za obrambo svoje rojstne domovine Poljske.

V New Yorku so dečki iz raznih krajev kazali svoje ljubljence iz živalstva. Prvo nagrado je dobil kostrun "Bum," lasti Viktorja Angerame. Kostrun zna igrati na orglice, kar mu je prineslo nagrado.

Brusimo in popravljamo stroje za rezanje trave (lawn mowers). Izdelujemo vsake vrste ključe. Delo garantirano. Oglasite se ali pokličite

LADDIE'S KEY SHOP

1051 E. 67th St.
Tel. ENDicott 3769

ali

GRDINA HARDWARE
6127 St. Clair Ave.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA BLAGOPOKOJNEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA NAM SOPROGA IN OČETA

John Spilar

ki nas je za vedno zapustil dne 16. aprila leta 1938

Pred enim letom nas zapustil, za vedno se od nas ločil, v duhu pa še vedno boš pri nas, dokler ne pride smrt po nas.

V družbi mater in očeta uživaj tam veselo svetlo; milost Srca Jezusa naj ti v raju prostor da. Zalujoci:

Mary Spilar, soproga
John, sin
Cleveland, Ohio, 19. aprila 1939.